

търпение чакахъ да видятъ какъ ще са захване въселбата, която имъ бѣхъ обрѣкли. Това гиздаво тѣркало отъ руссы и тъмнокосы главицы, и отъ дѣтинскы образы по които бѣ разлѣно здраве и живина, напълнеше на челѣка очитѣ съ хубость.

Най-напредъ болярката разказа на дѣцата защо Великъ-день е най-голѣмыя празникъ на христѣнитѣ; тя това имъ приказа много сладкодумно и толкози ѣсно щото и най-малкытѣ отъ тѣхъ добрѣ разбрахъ. Сетнѣ порѣча да донесѣтъ едно котле пълно съ млѣчна попара. Предъ сѣко дѣте имаше сложена по една нова паничка, дѣто имъ сипахъ отъ госбата, която малкытѣ гости изсърбахъ съ похта. Тамъ, малко отстрана, имаше гѣста дѣбравица, дѣто на много мѣста моравата бѣше изчистена, пометена за празника. Нейна милость тамъ завѣди скупомъ дѣцата, каза имъ сѣко да са потруде по едно гнѣздице да си направи отъ мѣха на околнытѣ дървета и камани. Тѣ на драго сърце са заловихъ на тази работа, и които отъ тѣхъ неможехъ да я окатаѣтъ пò-масторытѣ имъ помагахъ. Искра хъ си гнѣздата, наслагахъ гы на раздалечь едно отъ друго по пометената морава и сѣко добрѣ забѣлѣза гнѣздото му на кое мѣсто е сложено.